

I dagarna två hölls det julmarknad i Landeryds Hembygdspark. Vädret till trots så var besökare och hantverkare glada i humöret. Parken var fint pyntad med stor julgran som Linköpings kommun skänkt från sin skog, granrisgirlander, granrisbock, öppna eldar, marschaller, ljusslingor, tomtar av alla de slag och julmusik. Den leriga gräsmattan glömdes snart bort när besökarna istället vilade ögonen på utsmyckningarna. Hantverkarna fyllde upp sina bord med allsorts jultillbehör såsom tomtar, textilier, näverslöjd och träslöjd, keramik, glas, handdukar, kylskåpsmagneter, trasmattor och ännu mer tomtar. Den nya lokalen uppe på smedjan kom väl tillpass som mysig extralokal och gav plats till sex hantverkare. På lördagen gick tomtarna Lasse Ström och Jacek omkring och spelade julmusik och kören Landeryds Toner sjöng julsånger i kaffelokalerna. Ett regnväder drog över parken under lördagen och skrämde nog bort en del besökare, men till söndagen blev det bättre då dagen började med solsken. Försäljningen gick väldigt bra för föreningens del. Bröd, lotterier, kaffe och korven tog slut under söndags eftermiddagen. Hantverkarna verkade också vara nöjda. Det som är roligt är att yngre besökare och familjer hittar till vår julmarknad. Det är jättesvårt att uppskatta hur många besökare vi haft för det är cirkulation in och ut ur husen hela tiden och bilar som kommer och åker om vartannat, men ett par, tre-fyra hundra besökare per dag, med övervägande på söndagen var det. I och med denna aktivitet tackar Landeryds Hembygdsförening för det gångna året och hälsar besökare välkomna till 2007. God Jul!

Hackefors Porslin, delmål i utredningen 061011

n-Olof kontrollerar en Hackefors-ljusstake mot fotografier av porslinet.

Sve

Det blev en dagstur under onsdagen till Linköpings nästan namne, Lidköping och Rörstrands porslin. Men vi tar det från början. När Hackefors porslin i Hackefors som tillhör Landeryd uppköptes av Hackmans 1995 så lades verksamheten med porslinsproduktionen i Hackefors ned för att flyttas till Lidköping där även Rörstrands porslinsfabrik kom att köpas upp. Landeryds Hembygdsförening fick då i deposition den utställning som fanns om Hackefors porslin med vackert porslin som blivit till i Hackefors. I Smedjan i hembygdsparken iordningställdes ett rum till porslinsmuseum med montrar och enligt Hackmans föreskrifter vad gällande försäkringar så förseddes dörrar och fönster med galler. Denna praktfulla utställning splittrades 1999 då större delen av porslinet hämtades för att användas i utställningen vid

Carl-Magnus visade oss de nya lokalerna för Rörstrands porslinsmuseum.

Rörstrands katakomber dölde museets föremål, för tillfället något dammiga.

Del av Landeryds porslinsmuseum i Smedjan.

Rörstrand i Lidköping, hette det. En liten del kom tillbaka till Landeryd efter mycket påtryckning men resten förblev vid Rörstrand. Så för två år sedan fick Sven-Olof Ericson i vår bevarandekommitté höra att Rörstrand skulle lägga ned och att deras porslinsmuseum troligtvis skulle flytta till Finland. Detta upprörde honom med fler eftersom de ansåg att porslinet mer hörde hemma i sin hemmatrakt runt Hackefors än i Finland. I två års tid har Sven-Olof ringt, skickat brev och kontaktat Rörstrands museum, nuvarande museichefer och före detta med fler. I början för att försöka få låna tillbaka porslinet, men sedan när det visade sig att ingen visste var porslin fanns, så blev det mer intensiva förfrågningar. De som var med och hämtade det 1999 var säkra på att det lämnats i Lidköping. Men var fanns det? i orätta händer? Så bestämdes att vi skulle åka över till Lidköping för att hälsa på och försöka reda ut detta. Förutom Sven-Olof var det Laila Jensen och jag. Väl framme i det gråkalla Lidköping, vid Rörstrand så var hela forna fabriken under ombyggnad och allt var omkringflyttat. Vi skulle träffa Rörstrands museichef Carl-Magnus Ericsson. Det visade sig vara en mycket trevlig person som mer än gärna ville hjälpa till att reda ut detta. Han visade lagret som just nu var under hel omställning. Rörstrands porslinstillverkning lades ned den 31 december förra året och flyttades utomlands, nu byggs många lokaler om till andra verksamheter, bland annat ett gymnasium, berättade Carl-Magnus medan han visade in oss mellan dammiga packlådor. Här någonstans tror jag att det kan finnas, sa han. Till slut hittade han en låda det stod Hackefors på. Han plockade upp en del föremål och vi jämförde med fotografier från den ursprungliga utställningen. Jodå det var det porslinet, det som ingen visste var det fanns, eller rättare sagt ingen visste vilket porslin det var. Nu känns det betydligt bättre, pustade Sven-Olof. Jag är lika glad som du, sa Carl-Magnus, över att det inte var försvunnet. Nu kontrollerades inte hela lådorna, men huvudsaken är att det är klarlagt att finns vid Rörstrand. Vi blev sedan förevisade runt i lokalerna av Carl Magnus. Vi går ner i det som vi i museet kallar katakomberna, sa han, här brukar inte några mer än museipersonalen få gå ner. Det var förråd för gammalt, värdefullt och modernare praktpjäser av porslin. Där satt två tjejer och torkade damm från porslin. Det var nämligen så att när ombyggnationen drog igång så fanns det ett hål ner till källaren. På tre dagar dammdes allt fullkomligt över av kalkdamm. Det måste torkas bort för det fräter på porslinets glasyr. Ett drygt jobb för, vi har ca 15.000

	föremål här, varav de äldsta är från 1730-talet, sa Carl-Magnus, så för en person tar det cirka ett och ett halvt år att torka av allt! Därefter gick vi upp i bygget och förevisades museilokalerna. Rörstrand ska nämligen få ett nytt och fräscht museum, det blir alltså ingen flytt till Finland som Sven-Olof befarat. När är det helt färdigt? frågade Sven-Olof. Helt färdigt, blir det först om tre år konstaterade Carl-Magnus. Så tackade vi för visning och för hjälpen att bevisa att Hackeforsutställningens porslin fanns på Rörstrand. Vi hörs av, bestämde jag och Carl-Magnus, om hur Landeryd om möjligt kan få ta delar av Hackeforsporslinet till vår utställning. Så var detta delmål utrett i Lidköping.
Höststädning i Hembygdsparken 061007 usflytt - som en snigel med hus på ryggen, fast med en väderkvarn på kärra.	Så var det dags för en allmän arbetsdag i hembygdsparken, höststädning. Vid niotiden började folk att trilla in. Nu var det så bra för de 13 personer som kom att sommarmöblerna redan var inplockade av "vaktmästarna" sedan tidigare, så det slapp vi. Det blev en hel del gjort ändå, Vi rensade på snickarbodsvinden, röjde sly, gräsklipparna gjordes rena, torpet Nain städades, loppisboden som hade fyllts på med saker ställdes i ordning, smedjan plockades ren, porslinsmuseet blev städat och fick innanfönstren insatta. Allt detta medans regnet gjorde sig mer eller mindre kännbart. Under rasten bjöd föreningen på varm korv och kaffe. Vid halv tolv - tolv tiden gav de flesta upp för dagen, medan det på andra håll fortsatte. I nya museet uppe på Smedjan målades det under eftermiddagen och där börjar det så gott som att vara färdigt. lokalen kommer att användas av hantverkare till julmarknaden och invigning av museet blir istället till våren.

Sly rensades bort medans hembygdsparken låg i blöt.

Skolbesök i hembygdsparken 061003

st blev det rast med matsäck

skarlaget var klara för start

För

Trö

På tisdagen var det dags för andraklassarna på Hjulsbro skolan att besöka Landeryds Hembygdspark för en upplevelsedag. Tidigare i september hade Hjulsbros 1:a och 3:e klassare besökt parken och även elever från Kvinnebyskolan. Sven-Olov Ericson som är föreningens skolansvarige har återgett vad som skedde under dagen, då jag själv inte var på plats. Till denna dag hade Hjulsbros andraklassare fått i uppdrag av sina lärare att klä sig i gammal stil. Tisdagsmorgonen började med samling på Hjulsbro skolan, där även fröknarna hade klätt sig gammaldags. Sedan vandrade de till hembygdsparken. Där var de framme straxt efter klockan nio och började med rast för att äta medhavd matsäck. Det första som barnen skulle få se var tröskning med tröskverk. Föreningsmedlemmarna Åke Andersson, Erik Hällgren, Ivar Johansson och Göte Jonsson agerade tröskarlag och hade förberett traktor och tröskverk på morgonen. Veteskörden hade skänkts av Isaksson på Sviestad och ett par man från föreningen slog vetet med lie på Docketorps åker i slutet av augusti. Tröskverket dundrade och slog och i säckar hamnade det rensade vetet. Barnen fick prova på att mala säden till mjöl på en kvarnsten. De fick även lära sig att om man tuggar vetet så blir det som en seg gröt. Det var forna tiders tuggummi. Efter tröskning och malning delades klasserna upp i fyra grupper. En station var att besöka smedjelokalen där medlemmarna Laila Jensen, Barbro Hallström och Seija Carlsson bakade bullar. Bullarna gräddades i Smedjans bakugn. Redan kvällen innan hade

Bar

nen fick se på när vetet tröskades

Tor

pet Bergdalen användes för att berätta om livet förr.

första elden tänts för att värma bakugnen och sedan tidigt på morgonen. Barnen fick sedan provsmaka bullarna direkt ur en gammal stenugn. Vid en annan station stod medlemmen Lennart Persson som ansvarade för våra gammaldags femkampsspekar som barnen fick prova. I torpet Bergdalen stod förre Hjulsbroläraren Bosse Ivenborg och berättade för en grupp barn hur om torparlivet tedde sig förr. Efter två grupper blev han avbytt av Gerd Lövsén också f.d. Hjulsbrolärare. När barnen hade fått se de olika stationerna och sprungit av sig på gräsmattan hade skolan ordnat med grillad korv vid parkens grillplats. Lärarna passade på att få en förhandstitt i den nybyggda gammaldagsa skolsalen som vi byggt i Smedjan men som inte är riktigt färdig ännu. Nämnas kan att föreningen i dagarna har fått en hel del gamla skolsaker skänkta av Hjulsbroskolan, genom läraren Elisabeth Sjölund, bland annat sådant som funnits i Hjulbro sedan Landeryds gamla skolor lades ned. Vid tolvtiden gick andraklassarna hem till skolan igen för att summera vad de lärt sig. En upplevelserik dag var till ända i hembygdsparken.

Brödbakning förevisades i Smedjans bakugn.

Avslutning på projektet Hemsöborna 060909

Detta blir en liten notis utanför Hembygdsföreningens program. Men ett trevligt avslut på ett bra projekt måste ju nämnas. Det var på lördagen straxt innan klockan 18 som stora delar av ensemblen samlades vid Jippi Kulturproduktioners kontor i den ena villan vid Trädgårdsföreningens entré från Drottninggatan. Det var ett kärt återseende även om det bara gått en vecka sedan vi sågs senast. Det var dags för avslutningsfest för Hemsöborna. Det ingen visste då var att vi med buss skulle förflytta oss till Bergs slussar. Vår ljudtekniker Bengt Sandberg som är busschaufför skötte bussen, "Ni

Håkan Bäck ordnade hemlig avslutningsfest för Hemsöborna och det var idel glada miner.

behöver inte vara oroliga" sa Håkan Bäck, "Bengt är certifierad busschaufför och har kört i både Gdansk och Norrköping". Under halvtimmasresan fick vi lösa en tipstolva med frågor som herr Bäck klurat ut kring Hemsöborna. En fråga var till exempel: vad var det för djur som Madam Flod ville skaffa till Hemsö men som Carlsson ställde sig avvaktande till? 1. Får X. Gris 2. Marsvin. Vilket tror du? Det blev två personer som fick alla rätt, jag själv och min syster Mona som varit statist. Syskonfusk, ropades det, men vi satt en bra bit ifrån varann. Väl framme vid Berg blev det ombordstigning på "räkbåten" Wasa Lejon för färd ut på Roxen och räkfrossa. En trubadur underhöll och Håkan Bäck hade knåpat ihop ett liten allsångsblad med vistexter om Hemsö, såsom "De ä dans på Hemsö brygga". Vi frossade, dansade, sjöng och skrålade under hela fyratimmarssturen. De yngsta aktörerna fick varsitt diplom för sin medverkan, däribland kan nämnas Viktor Carlsson som spelat professorns son under två säsonger. Många var det också som ville ta till orda och tacka. Sedan gick bussen mot stan igen. För min egen del så resulterade skrålandet i en stämbandsförsläppning och försöket att tacka alla i bussens mikrofon lät mer som en kraxande kråka. Det blev ett kramkalas och adjötagande och de flesta begav sig hemåt, men en liten grupp gav sig ut på stan, och jag säger inte vilka det var men, jag kan säga att det var lika trevligt där. Men stan stänger också så småningom och detta skrivs efter hemkomst med två timmar till soluppgången. "Var och en har betytt något för projektet, bär det med er" som Håkan Bäck rundade av tacktalet med. Hej hopp och Tack för detta Hemsöprojekt.

Arbetsdag efter Hemsöborna 060903

I tidiga morgonrusket
började några arbeta.

Många delar att bära och
att kärra blev det.

"Titta två som bara står
och hänger!" Ingen hann
pusta ut för länge innan det
kom en kommentar från
någon annan.

Så var det slut på riktigt. Nu är läktaren och det mesta som minner om Hemsö bortplockat i hembygdsparken. Till och med Karlssons mustasch var bortrakad idag.

Klockan 06.58 svängde jag in vid parken. När de trötta skådespelarna igår kväll frågade hur dags vi skulle börja arbeta på söndagen och jag sa att klockan sju ville medlemmarna komma igång, så skakade de bara på huvudet. I alla fall, på plats sedan en stund på morgonen fanns redan Sören som börjat plocka undan presenningar på läktaren. Efter mig kom det totalt ett 30-tal hjälpsamma personer och den siste som ramlade in var Lasse Olofsson (Karlsson) vid halv elva. Det regnade en del skurar men framåt förmiddagen kom solen fram. Några städade torpen, kablar rullades samman, pressenningar veks ihop, intäckningar togs bort, scenbelysningen plockades ner, ställningsrör skruvades ner, läktaren monterades ned, scenkläder plockades undan. Vid elvatiden var hela läktaren nere, väldigt vad gräset var högt under läktaren. Men runt om var det bara lera efter alla som trampat omkring i en månad. Men mer arbete återstod. Den tillbyggda kulissen på torpet skulle plockas ned också. "*Va skruv han har använt*" ropade Per-Arne och syftade på mig. "*Fast inte här*" sa jag och tog bort en skruv och en stor del av taket över kulissen föll ihop. Det skulle Niklas (Pastorn) ha vetat, då hade han inte gått upp till fönstret. Vid 12 tiden var det mesta nere och torpen var sedan en stund färdigstäda. De flesta tackade för sig. Håkan bäck, jag och Lasse Olofsson stannade en stund och diskuterade framtid. Vid halv två tänkte jag låsa och bege mig hemåt, jag ringde Ljus-Claes och hörde om när han ville hämta sina lampor, för jag åker straxt sa jag. "*om du väntar 30 sekunder*" sa han och svängde av från Brokindsleden mot parken. Vid två var han lastad och klar och jag lämnade parken för dagen. Mycket hann vi med, men det återstår ändå en hel del arbete med att stuva in saker i byggnaderna och fixa och städa i skjulen, så de vardagligt engagerade medlemmarna har att göra flera dagar med det.

1) Torpet träder fram mer och mer. **2)** "*Titta ta kort på mig, jag bär också*" sa Leif, som bar en sits från läktaren, men egentligen höll på att rensa serveringen. "*Ja, fast du får skriva att det var en engångsföreteelse*" sa Göte. **3)** Så till slut efter allt bärande så var planen tom, tillbygget bortrivet och torpet syntes igen.

**Östgötadag samt elfte och sista
föreställningen av
Hemsöborna 060902**

Bombtekniker Johansson

Björnligan spelade

Störtregn och stormvind

Två, inte sura, men blöta
parkeringsvakter

Först ett evenemang under Östgötadagarna som blev mindre framgångsrikt, men sedan en fantastisk avslutning på Hemsöborna. Sätt dig tillrätta och ta dig tid nu för här kommer mycket att läsa.

Dagen började vid åttasnåret, då kom jag till hembygdsparken för att förbereda på scen inför kvällens föreställning samt för att hinna läsa på det föredrag jag skulle hålla efter lunch. Vid tiotiden började övriga funktionärer dyka upp. Föreningens del i Östgötadagarna skulle bli en dag om bygdemål och bondkomik. Klockan elva var utsatt tid att parken, museer och kaffeserveringen skulle öppna. Det blev en lugn förmiddag för femtontalet funktionärer som samlats. Underhållningen hade vi satt med start först 13.30. Jag tror det var fyra besökare som hittade till hembygdsparken på förmiddagen. Eftersom denna dag är fullknöad av evenemang i Östergötland, så räcker inte besökarna till tydligen. Underhållningen började med 3/4-delar av Björnligan som spelade durspel från vår lilla scen. Jag räknade till 37 personer på plats när det drog igång, varav 21 personer var funktionärer och underhållare, resterande utom någon enstaka, var medlemmar. Så var det dags för mig att äntra scenen för att hålla föredrag om bygdemålsberättaren Anners Annersa på Hultet som var rikskändis i Sverige under 1900-talets första hälft och som hembygdsföreningen har en fin utställning om. Ur museet hämtade jag med mig den docka i naturlig storlek som föreställer Anners Annersa på Hultet och som bär hans artistskrud. Jag ställde honom på scen, han måste ju få komma ut och vädras han med. Efter föredraget uppmanade jag publiken att ge Anners Annersa som stod på scenen en applåd, för det har han inte fått sedan 1953. Efter mig var det dags för Sven-Inge Pettersson att uppträda med bondkomiskt inslag, ackompanjerad av dragspelaren Evert Hellstrand. Därefter övertog Björnligan återigen scenen och spelade för en skingrad skara.

Så var det dags att släppa Östgötadagarna och gå över på nästa projekt. ensemblen började trilla in och funktionärerna övergick nu till att förbereda för kaffeserveringen till Hemsöbornas publik. Lagom när Håkan Bäck (regissören) kom vid fyratiden så kom regnet. Det var en störtskur med en riktigt

Pigorna gör sig fina till sista bröllopet

Publiken går upp på läktaren efter paus

Båten och kistan gjorde sin sista färd

Högtalarna plockades ner

kraftig stormvind som höll på att lyfta kaffetälten över husen. Vi stod och höll i tälten medan vattnet forsade från skyn. Jag gick en runda ner till parkeringsvakterna Sören och Göte. *"Jag satte fram en torr stol att sitta på"* sa Sören och pekade på den nu genomsura stolen. Så blev klockan halv fem och dags för uppvärmningsscenen, slåtterscenen. Ensemblen fick Håkan Bäck's uppmaningar om att inte tappa farten i sista föreställningen, utan ge järnet. *"vi samlas för fotografering bakom scen vid tjugo i sex, ombytta till scenkläder"* uppmanade han. Så kollades scenen av och klartecken gavs till biljettrivaren Lars Larsson att han kunde släppa in publiken i tid en timma före föreställning. 130 personer var förbokade i morse och det kändes lite dåligt, men många kom "på dörren" och det ändå ca 200 personer. Så samlades vi för fotograferingen. Solen bröt igenom molnen och strålarna träffade oss äntligen. *"Nu kom solen mitt i kameran"* skojade Håkan Bäck när han skulle ta fotot. Därefter körde Håkan Bäck det obligatoriska försnacket, då vi alla samlas i en ring och han peppar oss att göra vårt bästa. Vi avslutade som vanligt med "raketen", för er som vet hur man gör det. Spänningen var på topp och likaså vädret. Solen bjöd på en fantastisk kväll. Andra ringningen gick och Håkan talade som vanligt om för publiken att mobiltelefoner ska stängas av med mer. Så drog föreställningen igång, inledningstonerna rullade ut ur högtalaren och Madam Flod sprang ut på trappan som brukligt. Jag kände nervositeten stiga i kroppen när det närmade sig min entré. Berättarrösten slutade, för sista gången, med *"...så till slut närmade sig ekan Hemsö"*. Jag räknar tyst... en pilsner, två pilsner, tre pilsner... och så springer jag ut på scenen med ett skutt över skottkärran och precis då släpper nervositeten och allt flyter på som det ska. Första akten kändes jättebra, allt flöt på i ett bra tempo och jag njöt varje sekund av att ha solen i ögonen när jag fick stå och kisa på scen. Efter min sista scen i första akten, satt vi som vanligt bakom torpet, för allra sista gången. *"Sista gången jag hade dessa kläder på mig, nytvättade sedan förra söndagens blöta föreställning"* sa jag till Niclas (Pastorn). Pastorn gjorde entré och publiken tjöt av skratt. Så blev det paus och dags för andra akten. Den gick lika lätt och bra den med, skojigt som tusan var det idag. Inget klickade idag, bomben smällde som den skulle, jag tror det var en av de allra bästa föreställningarna. Att få spela avslutningsföreställningen i strålände solsken och för en glad och högljudd publik var bland det bästa man kan få uppleva. Och vi blev som vanligt inapplåderade två gånger, men när vi trodde vi var klara, blev vi inapplåderade igen och fick stående ovationer, jätteskoj. Så ska sista gången kännas, lite speciell. När publiken gått hem och ensemblen började trappa och det

vist har hängt av sig för sista gången

Parken klockan 08.10

Parken klockan 22.00

Rundk

mesta var inburet var det bara en sak kvar. Bengt som kör ljudet skulle ha med sig all utrustning hem ikväll. Det blev till att klättra upp i sälgräden och plocka ner de otympliga högtalarna som vi satte upp i juli. Så hade de flesta åkt och jag sa tack och hejdå till Thomas (Gusten) som åkte hem till Norrköping med ljud-Bengt. Så blev klockan tio även denna kväll och jag låste och släckte i husen. Fast en lite speciell känsla var det ändå, att ha plockat ner ljudet. Det var ju som ett bevis på att, Nu är det slut!. Och att se alla medverkandes scenkläder hänga på sina krokar med tanken att det var för sista gången de användes. Och det måste sägas att det är inte för inte som det känns lite vemodigt samtidigt som det är skönt att det är över. Imorron river vi läktaren och det kommer att kännas tomt då också, och även senare när man får lugna ner sig lite. Nåja allt har ett slut, och man ska ju sluta på topp, och det var precis vad vi gjorde idag, alla Hemsöbor!

Hemsöborna har nu gjort sin sista föreställning. Det har varit en fantastisk spelperiod i ömsom sol, ömsom regn. Men alla har varit otroligt glada och positiva och sammanhållningen i denna åldersblandade grupp har varit fenomenal. Tack alla Hemsöbor och funktionärer. Detta kan vi minnas med glädje!

**Tionde föreställningen av
Hemsöborna 060827**

Inspektion av var Gusten kan
slänga sig i slagsmålet...

Först försökte vi fylla med grus i
vattenhålen, men det gick inte...

...då öste vi bort vattnet på
scen...

...och hällde i diket.

Tokigt! Det är det sannerligen! Jag vill inte börja med en svordom, men fy... vilket väder! Att spela i regn är inte nåt att rekommendera, men det ingår i teateryrkets glamour. Redan på förmiddagen började regnet. Man såg direkt att det inte var någon enstaka skur, utan ett ihållande regn. Det höll i sig till klockan två, då klarnade det upp lite. straxt därefter föll det droppar igen, men det såg ut att kanske kunna bli en ljusning. Hela scenen stod under vatten, eller ja, det var stora vatten pölar iallafall. Vi försökte fylla med sopsand, men det blev bara lera av det. Då öste vi upp vattnet med skyfflarna i skottkärran och fick bort en hel del, två kärror med vatten. Men i onödan! när de flesta av ensemblen började samlas kom en rejäl åskskur. Det stod som spön i backen, så var det med den vatten ösningen. Ensemblen samlades på logen och fick höra att ambitionen var att vi kör. däremot körde vi ingen slåtterscen som uppvärmning, det var ingen idé att försöka gå ut i regnet! Klockan fem släpptes publiken in till läktaren. Otroligt nog kom 201 personer av 271 och satte sig på läktaren medan de andra 70 valde att inte komma eller byta dag. Så drog vi igång, det var väl inte många i ensemblen som ville egentligen, men vi gjorde allt för att hålla humöret uppe och faktiskt så blev det uppehåll till föreställningens start. De första scenerna löpte på bra fastän att det blev ett plaskande i vattenpölar. Den stora provningen kom med första mass-scenen. Vid biljettkassan som jag med fler gör entré ifrån till denna scen, var det rena gyttjepölen, där all publik gått in. När alla i ensemblen kom in på scen blev det som vanligt en storartad upplevelse för publiken, men från gräsrötterna hördes inga hurrarop, bara blubb, blubb! Så drog dansen igång och vi for omkring i leran som trampades upp allt mer. Så blev det dags för slagsmålet. Stackars Gusten slängde sig som vanligt på "gräsmattan", tur att han kan simma. Han blev fullkomligt nersölad av lerblandad gräsvälling. Och jag som ska avvärpa honom genom att slänga mig om ryggen på honom, såg inte fram emot den stora kramen om den leriga ryggen. Men så blev det och vi bar bort honom. När vi sedan sprang ut och kom bakom torpet så har vi ingen mer scen att vara med i i första akten, som tur var. Det blev direkt fram med en hushållsrulle ur Bergdalens pentry för att torka av sig själv det värsta men framförallt försöka få fram Gusten (Thomas) under all lera. Västen, skjortan, byxorna och mössan hade fått en lerinpackning som skulle vara guld värd på en skönhetssalong. Jag gnodde så gott jag kunde och det gick åt en hel rulle papper och en hel del vatten för att få honom ren, för han byter ju inte om till andra akten, utan har samma kläder hela tiden. Och titta så du ser ut runt mun, sa jag och gnodde ren truten på honom. Nu gör du som mormor, sa Thomas, gnor hårt och snabbt. Så började det regna under sista delen i första akten och höll på så hela kvällen. Ute i serveringen fick funktionärerna

... men det var lönlöst för det kom mer regn. Det är inte grus på bilden utan vattenpölar på gräsmattan.

Det blev trångt under serveringstältet före föreställningen när statister och funktionärer höll sig undan regnet.

lägga brädbitar att gå på, för där var lika mycket lera som på scen. Efter pausen blev det bröllops scen och nu kunde man inte kalla det för gräsmatta längre utan lervällingsmatta, och det luktar inte gott om upptrampad lera, det luktade rent ut sagt sk*t. Byxben och kjolar blev om möjligt ännu skitigare. Men stämningen var på topp och vi log och skrattade för fullt inför den inplastade publiken. Så blev det dags för den pyrotekniska smällen, som brukar få publiken att lyfta en halvmeter. Men aj, så förbannad jag blev när jag tryckte på knappen och det inte small. Tekniskt fel, antingen mitt eller fuktens fel. scenerna rullade i vilket fall vidare och vid bröllopsbordet flög professorn (Håkan Wasén) som vanligt upp med sitt "bravo" till pastorn och föll som vanligt ner på gräsm... i lervällingen med sin vita kostym... allt för konsten. I isfärdsscenen var min vintermössa så blöt att den inte ville hänga kvar på huvudet utan gled ner för ögonen hela tiden, det var ett sjå att försöka hitta ut med båten från scen. Det var ett trött och blött gäng som packade ihop och åkte hem efter föreställningen. Publiken, fick jag mig berättat, tyckte det var toppen trots regnet, och det är ju skönt att höra. Nu har vi en knapp vecka på oss att torka, tvätta och laga kläderna till sista föreställningen. Men vi behöver inte klippa gräset... snacka om lervälling. Så funktionärer och ensemble, se till att hålla tummarna för lördagen så kör vi hårt och ger den bästa föreställningen vi någonsin kan då. Hej och gonatt!

1, Håkan Bäck försöker hålla humöret uppe i ösregnet.

2, Ensemblen samlades på logen för genomgång istället för att köra uppvärmningsscenen.

Ösregn.

**Nionde föreställningen av
Hemsöborna 060826**

Ensemblen smygtittar på scenen med
pastorn vid sidan av läktaren

"...Oh, det ligger i luften, nånting är på gång...", sjunger Thomas Ledin. Det gjorde vi idag med. Det var svarta orosmoln som drog sig över hembygdsparken före föreställningen. Jag hötte med näven mot molnen och tänkte "du skulle bara våga". Och det hjälpte visst, för det blev en jättefin kväll. Halvfullt på läktaren blev det med den minsta publiken hittills, 150 personer. Men de var glada och skattiga de med. Innan vi släppte in publiken fyllde jag på med sopsand över leran på scenen, och nu får vi säga "grusmattan" istället för gräsmattan. Bakom scen under föreställning är det ofta lugnt och det finns "tid till eftertanke". Professorn (Håkan Wasén) har haft med sin elektriska flugsmälla och det har varit en populär leksak i väntans tid. Vissa har med sig en bok och läser, andra smygtittar på föreställningen på sidan av läktaren. I slutet av första akten när jag, Thomas (Gusten) och Annelie (Ida) satt bakom torpet och pustade efter att ha gjort vår sista scen i första akten, bestämde vi att när Hemsöborna tar slut får vi samlas och köra slåtterscenen och festen för att sedan träffas bakom torpet för att eftersvettas. Det är mycket mygg bakom torpet vill jag lova, när man sitter och försöker andas efter de jobbiga scenerna. Niclas (Pastorn) är duktig på att hjälpa hembygdsföreningen att röja sly. När han kommer in på scen kommer han ju genom skogen, dessförinnan har han stått och slitit loss sly och stoppat i knapphålen i rocken och i kängorna, för att det ska se ut som om han gått långt genom skogen. Synd att vi inte kör fler föreställningar för då hade vi fått bort all sly.

**Åttonde föreställningen av
Hemsöborna 060825**

ensemblen samlas för genomgång före föreställningen

Solsken mötte de cirka 190 besökarna som kom till hembygdsparken denna kväll. Vi var alla glada för att det var uppehåll. Innan vi släppte in publiken på läktaren hämtade vi några kärror med sopsand och fyllde ut den leriga gräsmattan, om man nu kan kalla det gräsmatta efter allt springande och dansande på "scenen". Föreställningen gick bra, Oves (Rundqvist) hand var svullen efter den förra föreställningen, men allt fungerade i övrigt som vanligt. Bara för att han inte skulle snubbla idag också så höll vi ut långt med båten från husknuten varpå jag kom ner i diket istället och sprang där bakom båten till vi stannade bakom scen. Vart tog du vägen sa Ove oroligt och tittade över kistan och båten när han inte såg mig! Kvällen blev stjärnklar och vindstilla, bättre kunde det knappast ha varit. Det gäller att suga på karamellen, för nu räknar vi ner, tre föreställningar kvar!

**Sjunde föreställningen av
Hemsöborna 060823**

Paus i skådespelet. Ingrid, Ove och Ingegerd hinner med fika i pausen.

Vi klarade regnet!! Det regnade fram till publikinsläpp, sen blev det uppehåll och var så hela kvällen. Allt handlar om vädret, både texten här och förutsättningarna för skådespelet. Idag fann 241 personer sina platser på läktaren och vi i ensemblen gasade på ordentligt. Det blev en del felsägningar och andra malörer, men inget som märktes för publiken. Vi drog igång och direkt höll jag på att missa en replik i första scenen. I scenen med städning av gården sprang jag in i fläderbusken och fick en pinne som stack mig, som tur var, precis under ögat och inte i. Pigorna hade problem med text i en scen. I all uppståndelse glömde jag släcka en lampa vid torpet som jag, som ny grej för idag, skulle släcka efter en viss scen. Niclas (Pastorn) kom till mig och sa: "ska den lampan lysa?" Nej visst sjutton, den skulle ju jag ha släckt, och nu kommer jag inte åt den utan att synas. "Jag kan gå genom skogen till torpet och släcka", sa Niclas. När han gjort det sa han; "fatta hur mörkt det blir i skogen på kvällen, så ingenting, det lät som en älg som gick fram, sly slog i ansiktet hela tiden". Men lampan blev släckt, Tack. Men det är inte bara på scen det händer oförväntade saker. Det som blev det mest omtumlande var i isfärden. Då ramlade Rundqvist (Ove Bäck) över en rökmaskin när vi sprang ut med båten så att båtens järnhjul gick över handen. Jag blev förskräckt när jag hade fått båten bakom scenen då jag fick se honom ligga ner bland all rök och några stycken som försökte hjälpa honom upp. Jag sprang fram och hjälpte till och vi undrade vad som

hände, man trodde det värsta när han såg ut att bara ha dråsat ikull. Jag missade nästan en replik då. Han fick sätta sig för han hade ont och blev väl kallsvettig och yr, jag sprang och hämtade kallt vatten så han kunde doppa handen i. Vi skulle straxt ut i begravningsscenen, men Alice stannade kvar med den omtumlade Ove bakom scen för att se så han inte svimmade eller något. Han kunde sen vara med i applådtacket och verkade må bra, med en öm hand. Händelserika aftnar, det tror jag det. Efteråt hjälptes samma personer som vanligt åt att plocka in, Tack, ni vet vilka ni är. Nu laddar vi batterierna för nästa föreställning.

**Föredrag i parken och sjätte
föreställningen av Hemsöborna 060820**

Madam Flod på Hemsö.

Kanon! Toppen! Så ska det stå varje dag vi kört Hemsöborna. Det gick bra denna kväll. Fast dagen började efter lunch med något som jag kallade en sittning. Det har varit så att föreningen varje vår och höst anordnat en vandring. Men nu kände jag att det inte fanns tid till en vandring. Då måste ju motsatsen vara en sittning!?! Kl 14 var medlemmarna inbjudna att sitta på läktaren och lyssna när jag berättade om torpet Bergdalens historia och vilka som bott där. Jag kan inte säga att det blev någon anstormning precis, vilket jag inte heller förväntat mig. Sju personer lyssnade i alla fall intresserat på vad jag berättade. Efter det så förberedde jag scenen och väntade på att få sätta igång dagens föreställning. Dagen bjöd på uppehåll i vädret, det var allt jag begärde. 220 personer var förbokade, men ytterligare 40 köpte biljetterna "på dörren", så 260 personer såg dagens föreställning. Allt klaffade idag, eller ja, det mesta, någon liten grej blir det ju alltid. Nils-Holger som är statist var sjuk så vi fick dela ut hans sysslor på några andra, så att föreställningen skulle flyta på. Det var en bra föreställning och en bra publik som skrattade högt. Nu börjar det bli mörkt om kvällarna också, becksvalt bakom husen när vi ska plocka ihop. Det märkte vi också när Rundqvist (Ove Bäck) tappade hörapparaten i gräset efter föreställningen. Femton personer gick med krökta ryggar, med ficklampor och i bilarnas strålkastarljus och letade. "Professorns dotter" (Sofia Schmiedt) hittade den efter en kvart. Så var den dagen slut. Vi hörs.

**Femte föreställningen av
Hemsöborna Inställd 060819**

Så här ska solen falla på torpet Bergdalen i Hembygdsparken.

Vädrets makter gjorde att vi beslutade att inställa lördagens föreställning, men det var efter noga övervägande innan så skedde. Lördagen såg ljus och fin ut ända fram till seneftermiddagen då det började falla droppar från skyn. Väntat var det för prognoserna förutspådde att det skulle bli just så. Vi samlades som vanligt och gjorde alla förberedelser, vi körde till och med uppvärmnings scenen. Det var vid femtiden som det började regna samtidigt som biljettkassan öppnade i hembygdsparken. Vi konfererade och spekulerade vilt om huruvida vi skulle göra med publiken om vi skulle ställa in. Vi hade inte så mycket biljetter sålda, cirka 120 biljetter av 300. Efter att ha spelat förra söndagen i regn visste vi alla att det är inte lika roligt när allt blir vått, halt och grådassigt. Det ringdes vädertjänster hit och dit samt till bekanta runt om i Östergötland för att stämma av vädret. Det skulle vara ihållande skurar resten av kvällen. Vi måste bestämma oss till klockan 18 sa vi. För vi kan inte släppa in publiken och låta dom sitta i regnet en timma för att sedan innan föreställningens start säga att vi ställer in. Klockan drog ett par minuter över 18 och de redan komna besökarna som stod och väntade ville komma in för att markera sina platser. Men så efter allt dividerande så bestämde vi oss. Jag samlade mod och gick ut till den samlade kön och med en besviken ton meddelade jag att vi beslutat att ställa in. Tråkigt att se alla bli besvikna. Leif och Lennart i biljettkassan fick en timmas sjå med att boka om biljetter och vi bjöd de som väntat på kaffe. Vissa blev förståeligt irriterade men de flesta förstod oss och hälsade glatt att de kommer en annan dag. straxt före 19 slutade det att regna för en halvtimma, typiskt när man ställer in! Men det fortsatte sedan att regna. Imorron kör vi!

**Visning av arkeologisk undersökning vid
Ullstämman 060817**

Bilden: En gammal tidigare okänd
stensatt väg har hittats. det är oklart om

Riksantikvarieämbetet, UV Öst, anordnade på torsdagen en informationsdag om undersökningarna inför Linköpings kommuns byggplaner vid Ullstämman. Intresserad allmänhet välkomnades till två visningar, den ena klockan 10.00 och den sista klockan 18.00. De båda arkeologerna Alf Ericsson och Johan Stenvall från Riksantikvarieämbetet skötte visningarna och började med att berätta om området och vad man funnit. De började sina förundersökningar i juni i år och kunde i och med denna visning avsluta arbetet. Nu återstår att skriva rapport. Jag själv gick på den senare visningen och det var cirka 80 personer som samlades. På förmiddagen hade det varit ett 35-tal personer. Alf och Johan

det var en lokal gata eller större väg. Den har stensatts på grund av att området är sankt.

berättade att Ullstämmaområdet utgör ett välbevarat kulturlandskap med många lämningar från äldre järnålder, 500 f.kr. - 500 e.kr. De har använt en gammal karta från år 1697 till hjälp med att hitta vad som är äldre och yngre företeelser vid Ullstämma. De berättade att den stora skogen väster om Ullstämma på 1600-talet knappt var någon skog alls utan den var väldigt uthuggen, i dessa skogsområden finns heller inga fornlämningar. Den övre byn i Ullstämma är sannolikt medeltida och är en av få bevarade radbyar som förblivit oskiftat i Linköpingstrakten. De har undersökt och funnit kvadratiske gravar som är typiska för Ullstämma, för där finns de i ett större antal än övriga linköpingstrakten, men det finns sådana gravar även runt om i övriga Östergötland och Kalmar-trakterna. De har undersökt stensträngar som egentligen är raserade stenmurar som utgjorde inhägnader under äldre järnåldern. Och de har sökt och funnit boplatser där kolprover har tagits på trärester för datering. De har hittat okända boplatser, bland annat vid infarten till återvinningscentralen vid Ullstämma samt delar av en väg vid Norrgården. Vid bäcken som med ett nutida namn kallas Tinnerbäcken har de i ett undersökningsområde funnit ett vadställe, en kvadratisk grav och en stensträng. Vid en planerad bussgata har de funnit stensträngar. I en hage har de funnit en okänd stensatt väg sannolikt från vikingatiden och snarlik vägar som man funnit vid Tinnerö. Efter genomgången vandrade vi runt till de olika undersökningsplatserna och tittade på vad våra förfäder lämnat för spår. Efter två timmar hade vi sett det mesta av vad som grävts fram. De båda arkeologerna menade att de anser att efter Tinnerö så är Ullstämma det bäst bevarade kulturlandskapet i Linköpings kommun. De förväntas ha sin rapport klar efter årsskiftet 2007. Efter dessa undersökningar gör man inte mer förrän kommunen i så fall bestämmer sig för att bygga, då gräver man vidare.

**Fjärde föreställningen av
Hemsöborna 060816**

Pastor Nordström

Först en rolig sak från förra föreställningen. Niclas (pastorn) berättade om när han stod i regnet som var sist, då han hade en regnponcho över sin prästkappa och bibel för att skydda dessa, vi övriga körde dock utan regnskydd. När han då stod och skulle viga Madam Flod och Karlsson och höll upp bibeln för att läsa under den genomskinliga plasten, så bildades en vattensamling i boken, på plasten, "så jag stod och stirrade i 2 dl vatten när jag läste, samtidigt som det droppade från nästippen". (Tur att han kan texten, tror jag). Med söndagen i minne var det med besvär man sneglade på molntäcket som låg tjockt över Linköping ända fram till eftermiddagen. Men kvällen bjöd på mestadels sol på en alltmer uppsprickande himmel. Till dagens föreställning kostade vi på att byta ut brödet och äpplena som var dekoration på bröllopsbordet, för se på logen där bordet brukar stå om dagarna hade en liten skogsmus nämligen ätit sig proppmätt på både limpa och äpplen, han fick den limpan kastad till sig i skogen och nu ska vi plocka undan brödet varje kväll. Nåväl i dagens första akt föll en kort men intensiv regnkvätt. Vi på scen gjorde oss inget större besvär av detta, men publiken var förståeligt nog mer noga med att snabbt få på sig lite regnskydd. Efter att ha spelat de tidigare föreställningarna inför fullsatt läktare var denna publik den minsta hittills med 173 personer, men de var inte desto mindre skrattvänliga. De reagerade glatt på allt som hände under spelets gång. Med solen i ögonen var det skönt att få avverka ytterligare en föreställning av den omåttligt populära uppsättningen av August Strindbergs Hemsöborna i den genuina miljön vid torpet Bergdalen i Landeryds Hembygdspark. Och denna text hinns med att skriva före halv tolv samma dag, japp, jag hann eller hur Nils-Holger och Alice!

**Sommarfest och tredje
Hemsöborna 060813**

Blött, blött, blött, blött, blött, kan man sammafatta denna dag. Jag ska berätta mer om dagen bara jag får torka, sova och jobba första arbetsdagen efter semestern.

Nu har jag torkat... Det blev verkligen en heldag i regnets tecken. Dagen började tidigt, på morgonkulan förberedde jag scenen för kvällens föreställning, senare vid halv tio, tio började funktionärer till sommarfesten dyka upp samt hantverkarna som undrande tittade mot himlen i hopp om att få se lite sol bland de regntunga molnen. Regndropparna föll från och till och vi fick springa och häfta fast plast under marknadsstånden så

Hantverkare vid marknadsstånd

Musikunderhållning

Pilkastning var en av femkampsgrenarna

att hantverkarna slapp att få droppet i nacken. Jag kan inte säga att det blev någon anstormning av besökare, de var lätttråkade i den stora parken. Vid halv tolv startade den första programpunkten, det var spelemännen i gruppen Filidur som bjöd på ett skönt spel med nyckelharpor och välklingande instrument. Synd att inte fler lyssnade till deras uppträdande, för de var värda mer publik. Efter lunch fyllde det på med lite mer besökare och det var uppehåll i alla fall. Hjulsbro Gammeldansare visade upp ett par danslekar i gröngräset till tonerna av Evert Hellstrands dragspel. Ett tips från mig; när svenska fanan i mitten av dansringen blåser omkull, så försök inte springa in i en dansring som rör sig!!! Femkampen var välbesökt, det är alltid många som vill prova på de olika grenarna. Jobbigaste femkampsgrenen att vara funktionär för måste vara pyramiden av burkar som spelaren ska kasta omkull med bollar, det är ett evigt plockande med burkarna, vi får väl limma ihop dom nästa år. J. Kaffeserveringens personal hade det ganska lugnt och torkade mest bort vatten från bord och stolar. Vid halv tre tiden så var det dags för sång och spelgruppen Låtande Tjejer som underhöll en något större skara åhörare än förmiddagens framträdande. Förra året räknade vi med 800-900 besökare, i år blev det nog i runda slängar 200-300 besökare under dagen. Men vi har ju haft sån tur tidigare, så det kan ju inte alltid gå bra som bland annat kassören sa. På eftermiddagen började det tunna ut på besökarna och hantverkarna som huttrat bakom sina alster packade ihop sina saker framemot fyrtiden. Nu var det bara att invänta publiken till kvällens föreställning. Det regnade om vart annat och de som intog läktaren svepte in sig i regnrockar och ponchos. Niclas Angerborn (Pastorn) gick ut och värmdde upp publiken med lite applådövningar så att de inte skulle stelna till inför starten. Första akten klarade sig hyfsat från regn, fast det var inte torrt. I onsdags diskuterade Håkan Wasén (professorn) och jag att det var så jobbigt med solen i ögonen när man stod på scenen. Men så här i regnrusket så hade jag gjort vad som helst för en solstråle i ögat. Halt i gräset var det också. I en scen när vi springer omkring på gården (vilket vi gör mest hela tiden) kom jag i full fart, halkade, flög framåtstupa och greppade runt Rundqvists (Ove Bäck) ben. Han måste ha undrat vad jag klängde på honom för. I andra akten upphörde regnet aldrig att falla. Snacka om blöta scenkläder, bakom scenen höll statisterna i paraplyerna

	in i det sista innan de skulle ut på scen. Publiken applåderade värmande vilket nog inte var lätt så insvepta i regnkläder som alla var. Ett stort tack till publiken som uthärdade regnet, beundransvärt att alla satt kvar. Efter föreställningen brukar det alltid vara jobbigt att plocka in alla saker i mörkret, men denna kväll var det hundra gånger så jobbigt, allt var dyngsur. Man lär sig verkligen att uppskatta de soliga dagarna när man spelat teater i hällregn. Orkade du läsa ända hit, det var tappert. Vi hörs nästa gång i en förhoppningsvis inte lika blöt text.
Andra föreställningen av Hemsöborna 060809 	Inför den andra föreställningen braskade regissören Håkan Bäck på oss aktörer ordentligt men välment och menade att det är stor risk att man tar det för lugnt andra föreställningen eftersom första gick bra och man slappnar av. Det fick vi inte göra och jag tror bestämt att alla gjorde sitt bästa i sitt anletes svett även denna kväll. Läktaren var fullsatt med sina 300 personer och det var en bra publik som vågade skratta med och applådera, det höjer tempot hos oss aktörer. Alla njöto i fulla drag. Så fort föreställningen är slut och man fått åka hem och sova så längtar jag redan till nästa föreställning.
Förberedelser och premiär med Hemsöborna 060806 En bild från Hemsö-repetitionerna vid torpet Bergdalen den 6 maj, det var betydligt grönare och lummigare vid premiären tre månader senare.	Så var den då avklarad premiären av Hemsöborna. Vädrets makter stod oss bi och kvällen var fulländad. Men innan det kunde bli premiär var det mycket förberedelser. Veckan som gick fram till premiären var helt hängiven till Hemsöborna. Det var intäckningar runt om scenområde, rekvisita som ska fixas till, kaffetält, omklädningsrum och mycket mer. Det är otroligt vad småpyssel det blir när det är en så stor produktion. Det är mycket som ska fungera och klaffa både med parkering, föreställningen och i pausen. Och minsta problem i föreställningen som gör att det går fel, blir genast ett stort problem. Och som Håkan Bäck, regissören sa, tänk då hur det är i ett kärnkraftverk, när alla småsaker ska klaffa, när det räcker med att spela teater och nåt inte funkar. Under veckan har förmiddagarna gått åt till förberedelser, eftermiddagarna har jag som scenmästare använt till att iordningställa på scenen och på kvällarna har vi repeterat. Hembygdsparken blev som ett andra hem för mig, inte underligt att slutet av veckan gick mycket trögare efter alla heldagar 08-23. På lördagen genomfördes en generalrepetition för en mindre publik. Hårt arbete och slit på scenen för att ge publiken det

bästa påhejades av regissören. Annika som spelar Madam Flod gav sitt bidrag av hårt slit till föreställningen genom att sticka en hattnål i pannan och framkalla blodvite, men inget får stanna, det är bara att köra på. Söndagens premiär var fullbokad och utsold med över 300 personer. Det blev överfullt på läktaren och solen gjorde sitt bästa för att ge spelet sin rätt. Spelet var mustigt och spontanapplåder från publiken ökade spelglädjen bland oss skådespelare. Svetten lackade i pannan och alla slet för att ge allt. I skördedansens slagsmål gav "Gusten" mig en ofrivilligt armbågsslag på näsan så att han själv blev förvånad, -Oj utbrast han, men fortsatte skådespelet sekunden efter, då jag visade att det var bara att spela vidare och låtsas som inget, det var tur att jag skulle utanför scenen straxt efter för det gjorde faktiskt rejält ont i näsan. Det är också ett slitande på kläder, mina finbyxor i pjäsen sprack i fredags och i lördags sprack Carlssons skjorta och på söndagen sprack pastorns byxor uti ändan om och det var nog inte det ända som hände i denna stora ensemble. Det var en glad och trött ensemble som plockade ihop efter att publiken gått hem. Vi samlades efteråt för premiärfest i kaffeserveringen för att avnjuta en bit mat från golfrestaurangen vid Landeryd "Systrarna P", i goda Hemsövänners lag. Ett otroligt arbete har lagts ned av många och det var skönt att få ge publiken det bästa, för det var precis vad det var, det bästa. På onsdag kör vi igen. Jippi!

Allsångkvällsfinal 060730

Publikrekordet är nu uppe i 310 personer.

Årets allsångkvällar avslutades med ett rekord, igen Otroligt ca 310 personer klämde in sig i Smedjebacken och det var trångt vill jag lova. 111 bilar och ett 40-tal cyklar fyllde området runt om hembygdsparken. Parkeringsvakterna Nils-Holger, Bertil och Sven-Olof hade fullt sjå att fylla minsta lucka med bilar. från klockan 19 gav husbandet, med Lasse Ström, Bruno, Jacek och Micke, publiken precis vad de ville ha i allsångsväg, och det är just därför som jag tror det blivit så populärt, det sjungs mycket allsång. Kvällens gästartist var två eller tre, ja det fullkomligt dröste av överraskningar denna kväll. Skönsjungande Jessica Eriksson bjöd på låtar av Benny Andersson och Shownarren Sven-Inge Pettersson bjöd på allsång och trallvänliga låtar. Publiken gungade med och njöt. Jag själv föreställde för kvällen en bonde från trakten som äntrade scenen och berättade om ett par lantbrukarbröder från Landeryd. Direkt efter så bjöd

trogne hembygdsförenings medlemmen Ove Bäck på en visa om modern musik. I kaffepausen blev kön lång, "den börje ända borte ve skethuset" som Lasse Ström sa. Lotterierna tog slut i ett nafs både för mig och Anne som sålde. Jag är glad att jag har händerna i behåll, snacka om riv efter lotter :). Det var en fantastisk kväll, bättre har det knappt varit, en sval bris blåste över oss, men solen värmdes skönt. Ett JÄTTESTORT TACK till **alla**, musiker, tekniker, funktionärer och publiken samt inte minst vädergudarna, för att vi lyckats genomföra alla allsångskvällar med sån otrolig framgång, jag kan inte nog poängtera hur glad jag har varit varje söndagskväll.

Men det blev en lång dag måste jag säga. Först på plats och sist därifrån som en ordförande ska vara. Jag började dagen med att låsa upp vid niotiden på morgonen för att förbereda för repetitionerna av Hemsöborna, klockan halv ett var det samling för övriga ensemblen och repetitionerna började. När de så var slut vid femhugget så var det bara att förbereda inför allsången. Klockan 18 kom de första i publiken. Texten till mitt framträdande som jag skrev igår kväll råpluggades en sista gång innan det var dags. Efter framträdandet kändes mattheten i kroppen. Vid halv elva på kvällen låste jag sista boden och åkte hem och denna text hinner precis att skrivas innan klockan slår över till ny dag. Då ska vi röja i smedjelokalen, det ser ut som kaos nu efter allsångskvällarna, sen ska det byggas mer inför teatern innan det blir det repetitioner för Hemsöborna fram till sena kvällen, och så ska ju medlemsbladet ut nu med, huva va tiden springer. Tur att man har semester så att man kan avnjuta heldagar i Landeryds vackra hembygdspark.

Arbetsdag inför Hemsöborna 060725

Klockan åtta började arbetsdagen i hembygdsparken i alla fall för en del, fler ramlade in under förmiddagen, klockan tio var den utlysta tiden. Att slippa jobba i den brännande solen var ett argument för att vi ville komma igång tidigt. Men solen värmdes snart upp och gassade ordentligt på. Arbetsdagens syfte var förberedelser inför uppsättningen av Hemsöborna. Den hyrda läktaren som kom igår skulle byggas upp, intäckningar mot scenområde och läktare samt backstage. Uppbyggnad av en kulisssom falsk gavel på torpet Bergdalen. Medan "gubbarna" byggde i parken så belamrades lokalen i Smedjan av "damerna" som använde den som tillfällig syverkstad. Kläder som fattas till statister måste sys. Läktaren byggdes upp på snabba tre timmar, även om

det var ett klurande i vissa stunder, det var ett år sen vi byggde ihop den och då hade vi med en experthjälp. Men det fortlöpte bra och när vi var färdiga så blev det kafferast med våfflor. Arbetet fortsatte sedan med intäckningarna och ställning bakom den falska gaveln. Många drickapausar blev det i solen och skuggan gav ett efterlängtat andningshål. Vartefter så droppade folket av medan några fortsatte att spetta hål och slå ner stolpar till intäckningarna. Framemot fyra var arbetsdagen slut även för de ihärdigaste. Ett stort Tack till de som ställde upp denna arbetsdag trots värmen. Det kvarstår mycket arbete ännu och arbetsdagarna blir fler, men denna utlysta arbetsdag är till ända. Nu ska jag på egen hand i lugn och ro klura på hur pusselbitarna till gavel-kulissen ska sitta ihop... det kommer jag ihåg, tänkte jag förra hösten när vi skruvade isär det... jovisst!

Allsångskväll fyra 060723

Det var med en hårmsmån som vi klarade oss denna söndag. Det var utlovat regn och åska, och jag befarade större delen av dagen att det skulle ske till kvällen. Första allsångsåret 2004 regnade det alla fem kvällar, men med förra årets fem kvällar och denna den fjärde så har vi klarat nio regnfria allsångskvällar. Straxt innan tillställningen skulle dra igång så mullrade det söderut åt Sturefors. Men snacka om "bonntur" som någon sa, det blev inget mer, solen värmde besökarna även denna kväll och vartefter så blev det svalare och mindre kvavt. Nya rekordet blev 240 personer, otroligt kul att så många hittar till Smedjebacken, och det var många nya ansikten också. Husbandet med Lasse Ström, Bruno Andersson och Jacek Malisz var kompletterat med Micke Sehlstedt på trummor och till vissa låtar även Nils-Inge Johansson på gitarr. Det var fullt på vår scen vill jag lova. Kvällens gästartist, Lana Brunell, känd från Radio Östergötland, framförde flera svängiga låtar med sin vackra sångröst och sjöng även ett par allsångsvisor tillsammans med allsångsledaren. Jag själv plockade fram den egentillverkade Hembygdsparksvisan som jag skrev till förra året och efter den trudelutten provade jag på något som jag gick på kurs för att lära mig för tio år sedan. Med bälgspelet på magen och ackompanjerad av husbandet gjordes ett försök att riva av en dragspelslåt, och riva av kan man väl kalla det. Det var första gången jag spelade för publik och trots nervositeten i fingrarna så höll det hyfsat halvvägs in i låten i alla fall. Försäljningen av kaffe, våffla och korv gick jättebra, sett ur hembygdsföreningens sparsamma

	ekonomiska situation, och tillsammans med det frivilliga bidraget blev det en riktigt bra kväll. Kassören kan nog inte sluta le. Nåväl en allsångkväll kvar, och ta i trä säger jag bara, så syns vi då.
Allsångkväll tre 060716 	En perfekt kväll kan det sammanfattas med. Solen log mot oss alla denna dag och omkring 220 personer samlades i Smedjebacken, rekordet hittills. Husbudet Lasse Ström, Bruno och Jacek skulle ha haft en trummis med sig, men han fick förhinder. Micke Sehlstedt som hjälpte till med ljudet, stack blixtnabbt hem efter sitt trumset och äntrade scenen straxt innan avspark och gav det lilla extra till musiken. Kvällens vackra skönsång med sambarytmer och Monika Zetterlund-visor stod gästartisten Jessica Eriksson för. Publiken njöt till fullo av väder och underhållning, sjöng glatt med i allsången och gjorde allsortens armövningar efter allsångsledaren Lasse Ströms påhitt. Kvällens framträdande från mig själv blev en gestaltning av Kinda kanal- skepparen Oskar Lindberg som berättade om kanallivet. Kinda kanalvalsen framfördes också, även om jag sjunger hellre än bra, men jag fick i alla fall applåder. Ostlotteriet tog slut i ett nafs och publiken gav ett välkommet bidrag när det var dags för hemgång. Vi tar ju ingen entréavgift, men vi ger alla möjligheten att lägga ett bidrag när de ska hem. Det är med stor glädje man ser fram emot nästa söndagskväll.
Allsångkväll två 060709 	Vi hade VM-finalen i fotboll som konkurrent på söndagen, men ändå så letade sig 125 personer ut till Smedjebacken när det drog ihop sig till allsång. Vinden fläktade lite mer denna kväll så det blev inte lika olidligt varmt att sätta sig i eckbacken. Allsångsledaren Lasse Ström och husbudet fick med sig även kvällens publik i de trallvänliga sångerna. Kvällens gästartist Nils-Inge Johansson, Shownarr tillika medlem i hembygdsföreningen, sjöng trivsamt och spelade, ackompanjerad av husbudet. Kvällens inslag från mig själv blev en luffare som kom till Smedjebacken och berättade en historia om ett par fattighjon från Landeryd vars försvinnande inte fått någon riktig förklaring. Förra allsångkvällen frågade ljudtekniker Göran Larsson om han fick mixa lite ljud till allsången. Han välkomnades varmt och till denna kväll hade han laddat upp med en ljudanläggning som gav underhållningen sin rätt genom mycket bra ljud. Denna kväll gick korvförsäljningen bra, kanske beroende på att

	det var en ljummare kväll. Det köptes även duktigt med lotter och glada vinnare fick en ost med sig hem. Väl mött nästa söndag.
Allsångskväll ett 060702 	Efter att under ett par hektiska och varma timmar ha förberett kvällens arrangemang vid Smedjebacken med el som strulade, sittplatser som skulle sättas fram och kaffeserveringen som skulle fungera började så publiken strömma in vid 18 tiden. Det var gassande sol som välkomnade besökarna till Smedjebacken på söndagskvällen och den första allsångsunderhållningen. Egentligen trodde jag faktiskt att de flesta skulle ligga på badstranden en sådan kväll. Men ack vad jag blev förvånad och glad när det strömmande in publik, 170 personer. Lika mycket som det var sista gången förra året. I kaffeserveringen fick man genast vispa ihop mer smet till våfflor. Smedjebacken var väl preparerad med många sittplatser och det behövdes. Klockan blev 19 och Lasse Ström, Bruno Andersson och Jacek Malisz som utgör grunden i allsångsunderhållningen drog med sig publiken direkt i sin svängande musik. För skönsången stod kvällens gästartist sångerskan Carolina Johansson som bjöd på flera vackra sånger. Jag själv höll den förra året påbörjade traditionen att uppträda på scenen. Som tillfällig allsångsledare, Iklädd rödrutig kavaj, inte inköpt på Myrorna som Lasse Ström trodde, sjöng jag en egenkomponerad visa om allsång och sol i Smedjebacken. Kvällen avslutades med lottdragning i det populära ost-lotteriet innan alla gick hem nöjda och belåtna. Vi hoppas på fortsatta sköna söndagskvällar. Nu måste jag skriva på nåt nytt att framföra nästa söndag. Vi ses då!
Nationaldagsfirande 060606 	Tillsammans med Folkungagillet arrangerade hembygdsföreningen firandet av Sveriges Nationaldag i hembygdsparken. Cirka 600-700 personer besökte dagens program. Kommunrådet Gösta Gustavsson höll nationaldagstal. Det var dansuppvisningar av Folkungagilletts olika dansgrupper och kören Omkvädet sjöng visor och avslutade med nationalsången. Bra och svängig musik spelades sedan av "Aguson och Östra Ågatan band" som var ett uppskattat inslag. Dagens program avslutades med att "Mera luft i bälgen" spelade upp till dans på Folkungagilletts dansbana som hade byggts upp i parken.

Vårstädning 060514

Hembygdsparken vårstädades och gjordes fin en vacker vårdag. Det var 29 medlemmar som anslöt och hjälpte till med att städa torpen, ta ur innanfönster, bära ut sommarmöbler, städa på logen, klippa gräs och räfsa löv. Det bjöds på kaffe och korv så att arbetslusten skulle hålla i sig.

Naturvandring 060508

Hembygdsföreningen i samarbete med Linköpings kommun arrangerade en naturvandring med utgångspunkt från Hembygdsparken. Ett 100-tal personer slöt opp och det blev ett långt led som gick längs skogsstigarna. Ordföranden och kommunekolog Gunnar Ölvingsson berättade om bygdens historia med fornlämningar respektive fåglar, insekter och växter. Kommunen överlämnade en fågelholk till hembygdsföreningen för en mindre hackspetts-art. Kvällens avgift inbringade en slant som ska gå till underhåll av ekbacken i Hembygdsparken.

Påbörjad ombyggnad av museum 060417

Måndagen vecka 16 började fyra entusiaster, både snickarkunniga och hantlangare, att bygga om för den nya muséedelen. Utrymmet har använts som museum med äldre föremål sedan 1995. I december 2005 tömdes utrymmet på alla saker och det var inte lite saker vill jag lova. Utrymmet har varit oisolerat och därför inte lämpligt för temperaturkänsligare föremål. Tanken med ombyggnaden är att saker som vi tidigare inte kunnat visa i våra andra utställningar även skall kunna inrymmas i detta utrymme.

Diskussionskväll 060403

I Ekbackens servicehus. Ordföranden berättade om vad som var på gång i hembygdsparken. En del av utrymmet ovanpå Smedjan skall ombyggas för att kunna inhysa föremål som är klimatkänsliga, det byggs upp i tidstypiska miljöer, bland annat en skolmiljö. Vi kan troligtvis få ett par arbetslösa genom arbetsförmedlingen till hjälp i hembygdsparken, i första hand till uppförandet av den nya kaffeboden. Ordföranden redogjorde även om vilka uppgifter som framkommit om bodens historia. Efter kaffet var det Ulla-Britt Forsgren från föreningen Linköpings Ekopark som föredrog en presentation av Tinnerö eklandskap

	från forntid till nutid. Hon berättade om föreningens syfte och om hur Tinnerö utvecklas mer och mer.
Årsmöte 060220	Sedvanliga årsmötesförhandlingar hölls i Hackeforsgården. ett 70-tal personer var samlade och Lars Ström satt som årsmötesordförande. Joakim Johansson omvaldes som ordförande och övriga i styrelsen som stod i tur att avgå, omvaldes. Anne Landin invaldes som ny suppleant istället för Göran Ström som avtackades med blommor. Efter kaffet blev det underhållning, det var Johan Birath från Boxholm som berättade om 1800-talet och fritt resonerade kring dåtid och nutid, ett mycket uppskattat inslag. Styrelsen höll konstituerande möte efteråt och där valdes Sören Steinkellner till vice ordförande, Leif Johansson till sekreterare och Lennart Carlsson till kassör.
Julmarknad 051126-061127 	Under två dagar höll hembygdsföreningen en julmarknad vid hembygdsparken. Första advent har länge varit tradition för arrangemanget som vi kallar "Lillgammal Jul". Hantverkare stod med sina alster i de olika stugorna en del inomhus i värmen och en del ute i friska luften. Snön kom passande nog och la sig som ett täcke över parken för att skapa den riktiga julkänslan. Julmusiken ljud ur högtalarna och längs stigarna sprakade eldar där man kunde stanna för att värma sig. Varm korvförsäljningen går alltid bra och för året hade en koja byggts av granris under klockstapeln där man kunde köpa korv. Beräkningarna ligger på cirka 700-800 besökare under de två dagarna.

[Till Startsidan](#)